

GALATZÓ

vista cultural de Puigpunyent i (

vista mensual - Juny 1991 - Any V - Núm. 56

RESULTATS 26 DE MAIG

CENS: 802

Vots emesos: 676

Abstenció: 15'71%

Blancs: 18

Nuls: 4

Partit	vots vàlids	%	Regidors
--------	----------------	---	----------

A. I.	307	46'94%	5
-------	-----	--------	---

PP-UM	176	26'91%	2
-------	-----	--------	---

PSOE	171	26'15%	2
------	-----	--------	---

	654	100 %	9
--	-----	-------	---

LA PARTICIPACIÓ, UN 84,29 %, DE LES MÉS ALTES DE MALLORCA

Pàg. 5

COMPOSICIÓ AJUNTAMENT LEGISLATURA 1991/ 95

Batle:

Antoni Joan Arbona Pujadas (A.I.)

Regidors:

Joan Betti Morell (A. I.)
Manolo Pinteño Gómez (A. I.)
Magdalena Font Palmer (A. I.)
Gabriel Ferrà Martorell (A. I.)
Gabriel Flaquer Maimó (PP-UM)
Antoni Ginard Barceló (PP-UM)
Josep Mª Pérez Fontirroig (PSOE)
Sebastià Bauzá Martorell (PSOE)

AQUEST DIA 15 FOU INVESTIT BATLE ANTONI ARBONA AMB EL SUPORT DELS VOTS DE SET REGIDORS DELS NOU QUE FORMEN EL CONSISTORI

Pàg. 6 i 7

GALATZÓ

Publicació Mensual
Dipòsit legal: PM 431/86
La Vila, nº 25
07194 PUIGPUNYENT

Edita: GRUP S'ARBRE

Director:
 Antoni Betti

CONSELL DE REDACCIÓ:

Joan Martorell
 Pere Barceló
 Conxa González
 Biel Frau
 Bartomeu Moragues
 Xisca Ramon

EQUIP DE COL·LABORADORS:

Magdalena Balaguer
 Miquel Mora
 Ernest Fuster
 Antoni Garau
 Margalida Horrach
 Antoni Ramon
 Sebastià Terrasa
 Biel Pérez
 Onofre Martorell
 Catalina Pont
 Antoni Colom
 Antoni Vidal

Secció Esportiva:
 Bartomeu Morey

ADMINISTRACIÓ:
 Maria Ramon.

VENDA D'EXEMPLARS:
 Ses Cotxeries

Exemplar: 150 ptes.
 Subscripcions: 125 ptes.

IMPRIMEIX

Taller Gràfic Eugeni.
 C/. Reis Catòlics, 70. Palma

Dels articles publicats en aquesta revista, sols en són responsables els seus autors.

Editorial

La independència de una publicació és, pot ésser, allò que es troba definit com el punt d'equilibri entre una gent i els seus periodistes. O millor, entre una gent i el seu mitjà de comunicació. I noltros n'estam convençuts d'això. No entre dins la il·licitut el fet de reivindicar tendències ideològiques des d'una publicació, però consideram no és el sistema més adequat per atracarnos als nostres lectors, perquè això sempre suposaria la no identificació d'algunes persones i, per tant, el descontent amb el seu mitjà de comunicació.

És també indiscutible que la independència és allò més mal d'aconseguir de tot quan marca ja no només els escrits de la Revista, sinó també el seu funcionament. Però no hem de renunciar a ella. I per no fer-ho ens hem de marcar unes línies a seguir. I n'estam convençuts que si ens movem dins aquestes pautes, no se'ns pot mai criticar de tendenciosos o partidistes.

I aquestes línies, aquestes pautes a seguir, no les tenim escrites ni recollides, però sí les tenim apreses. Apreses a lo llarg de varis anys de mantenir amb vida una Revista que només pretén ésser un sistema d'unió entre la gent d'un poble, d'un poble amb identitat pròpia, Puigpunyent i Galilea.

Aquesta lluita de varis anys, no acostuma a ser gratificant. Al fet de fer feina no remunerada hi ha que afegir el fet de que són molts pocs qui ens agraïxen aquest esforç que feim perquè estimam el nostre poble. És més, les no gratificacions, enfora d'ésser, al manco, comprensió, es tomen en dures crítiques que intentam superar amb una sola cosa: fent més feina per a la Revista.

Des de fa temps aquestes crítiques ens tenen en el seu punt de mira, i ara darrerament (i suposam que pel fet que suposa l'experimentar unes noves eleccions democràtiques) s'han convertit en veritables campanyes de desprestigi de la Revista. El que més greu sap és que moltes d'aquestes campanyes no pretenen en absolut ésser constructives, i apareixen amb la intenció d'ofegar Galatzó, d'ofegar una publicació que des del seu inici ha intentat que la seva opinió es deslligui totalment de l'opinió personal de tots i cada un dels components que la formen, i que ha après que l'únic sistema d'així fer-ho és confrontar el pluralisme existent dins el seu sine, i crear un opinió sòlida, una opinió de Galatzó.

Aquesta opinió no neix amb l'ànim de reunir en ella mateixa els millors aspectes de cada una de les postures individuals, simplement sorgeix amb l'unanimitat dels membres del Consell de Redacció, i com a tal apareix a la Revista, deslligant-se en tot moment del que puguin dir o deixar de dir aquests membres com a persones individuals inclús dins la Revista, amb la seva firma abaix de l'escrit.

Possiblement aquesta opinió conjunta, que hem vengut fent mes darrera mes pugui equivocar-se, o pot haver-se equivocada, però en cap moment pot ésser acusada de tendenciosa o partidista. I creim, per tant, que ningú, collint i purgant els escrits que firma el Consell de Redacció, pot apreciar-hi la més mínima tendència ideològica que no es correspongui amb els esquemes de pensament que des d'un inici hem anat remarcant: defensa de la natura, de la llengüa, de la identitat del nostre poble, de la pau, i tantes d'altres. I si la defensa d'aquests temes només serveix per acusar-nos de dependents a algú, ho consideram deplorable. I si serveix per acusar-nos de partidistes, tant se'ns fà.

PUNTUALITZACIONS

Ara que els dies han passat i la vida habitual torna a les nostres contrades, ara, que els ànims ja s'han sossegat i tot està en calma, sense cap anim d'encetar noves polèmiques, ja que quasi bé tot queda dins l'oblit o simplement reduït al capítol d'anècdotes. Ara que les paraules dures s'han perdonat (si es que mereixien aquest tractament) i que ben bé tots ens sentim tan amics com abans, creim que és el moment oportú i si no al manco el que tenim a l'abast perquè la Revista GALATZÓ fassi una sèrie de puntualitzacions, simplement perquè no es pugui dir en cap moment allò de que el que calla hi consent:

Els membres del Consell de Redacció com a ciutadans lliures que som sentim unes afinitats polítiques mes o menys intenses segons les persones, que manifestam a l'hora d'otorgar el nostre vot o participant amb activitats, fora de la Revista, que si estan signades amb el segell d'un partit. Fora d'això, la nostra independència és total i sols manifestam amb els nostres escrits les propies idees sien o no coincidents amb un o altre grup polític. Recordam, ara que fa un any, es varen fer eleccions per renovar el Consell de Redacció de GALATZÓ i no es demanava afiliació de cap tipus, i per altra banda sols es presentà una persona que queda automàticament inclosa, per manca de competència dins l'esmentat Consell.

No admetem, de cap de ses maneres ésser el cap de ture que pagui els plats romputs, a l'hora de l'avaluació final dels resultats electorals. En primer lloc, perquè l'ànim que ens va encoratjar a organitzar la Taula Rodona, no va ésser altre que el d'oferir: per una banda, als partits polítics una nova tribuna des d'on exposar les seves idees (si no la aprofitaren, naturalment, no és el nostre problema) i per altra oferir al ciutadà un nou punt de referència d'on extreure més elements de judici i per tant un vot més concient, més responsable i madur.

En segon lloc, es cert que hi hagué petits problemes organtzatius, era la primera vegada i pagarem el mossatge, però de cap de ses maneres primarem a cap dels partits polítics a l'hora de tenir més informació sobre el desenvolupament de

l'esmentat acte i si hi va haver mals entesos va ser perquè estava dins l'ambient el desig de que hi fossin o al manco hi havia poc esperit de conciliació, cadascú sabrà perquè.

La Revista publica totes les cartes al director que els lector li adressen, sempre i quan no es tractin d'insults o difamacions manifestes a les entitats o persones, com a qualsevol altre mitjà de comunicació. En el cas de l'escrit que circulà pel poble dient que no li hauríem publicat, tan sols no ho va intentar. El signant, també sabrà perquè.

I finalment, és veritat que hi ha hagut lectors que s'han donat de baixa, quatre a hores d'hara, però també hi ha el mateix nombre de nous subscriptors... I per els que ens pareix, a pesar d'extranyes presions i de clares intencions de crear mal estar dins el mateix nucli organitzatiu de la Revista el Consell de Redacció aquest seguirà la seva tasca amb el vist i plau d'uns i el disgusts dels altres, però és que ja ho diu el refranyer popular com sempre amb molta saviesa: Mai plou a gust de tots.

Bar Parroquial

ESPECIALIDAD EN PLATOS COMBINADOS
Y TAPAS VARIADAS

Plaza Pio XII
Tel. 61 41 87

GALILEA

ELECTRICA JORDI

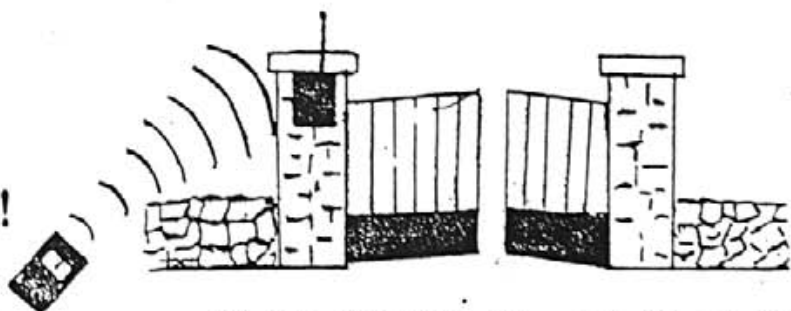
PUIGPUNYENT

Instal·lacions elèctriques
portes i automatismes

AUTOMATITZI SA PORTA!

enrotllables
basculants

verjas
corredores...

C/. Na Beltrana, 21 - Tel. 61 44 82

CRONICA INFORMAL DE LES ELECCIONS MUNICIPALS

A les dotze de la nit del dia 9 de maig, com si de les festes de St. Fermín es tractàs, començaren a aparèixer els "paskins", que ens convidaven al vot.

Dies abans, les llistes de les candidatures i alguns aspectes dels programes anaven apareixent com a anticipacions. La veritat és que es feien llegir. Qualsevol de les iniciatives que s'anunciava, suscitava el comentari en les tertúlies del carrer, del cafè i de les famílies.

L'ambient s'anava caldejant. Sopars, mitins, festes varen tenir acollida pels simpatitzants i contrincants de cada un dels tres grups que es presentaven a les eleccions municipals.

El PSOE presentà una llista molt estudiada i coherent. Cada persona representava una funció. A la presentació es feia constar la preparació adient per a complir la missió que se li encarregava. No hi ha dubte que foren moltes les hores que s'hi dedicaren a la preparació de la Campanya i que un dia o l'altre això redundarà en bé del Poble.

El Partit Popular va tardar més en donar a conèixer les seves llistes i el programa. Joventut i maduresa es complementaven. La primera sortida causà sorpresa per la seva força i la campanya personalitzada fou una constant en tot el temps de preparació de les eleccions.

El Independents ompliren els carrers de publicitat i el seu programa llarg i especificat arribà en dues presentacions. Les llistes foren mínimament rectificades i també incloïen gent jove i gent experimentada. El Grup treballà afanyosament i no regatjaren hores a la tasca començada.

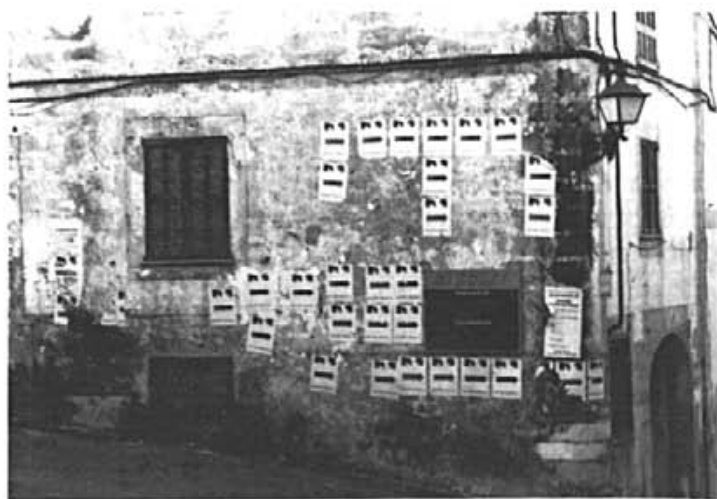
Hi va haver moments de tensió forta. ¿Perquè serà que en motiu d'un esforç per part de tots en bé del Poble, s'han de suscitar rancors, fòbies i filies que semblaven mortes i enterrades, ja feia temps?

Un Grup jove va crear una plataforma original. El seu nom donava suport a una alternativa de vot. S'anomenava Acció Lògica i el seu "logotipo" era una senyal de tràfic. Estam en un règim de democràcia i hi ha llibertat d'opinió i d'expressió. No es presentaven per a governar. Era un grup d'orientació de vot. Possiblement fou un cas únic a la nostra Comunitat Autònoma.

I arribà el vint-i-sis de maig. En Biel Frau pressidí la Mesa Electoral. Aquest Diumenge solciat fou intens pels electors, interventors, membres de la Mesa, i un tant neguitós pels que tenien interessos electorals.

Començà l'escrutini a l'hora convinguda i a l'escola es respirava ansietat, nervis i por. Les cares aparentaven seguretat, però vistes desapaassionadament, es notava un rerafons inquiet, preocupat i recelós.

Desiara es veien rotlets de persones que anotaven els resultats que En Biel anava cantant. La democràcia té això, és un judici inapalable. Els nombres i cada vot tenen la darrera paraula.

Als nostres carrers foren aferrats tot tipus de propopaganda.

Independents: 307 vots: cinc Regidors
Partit Popular: 176 vots: dos Regidors
Partit Socialista: 171 vots: dos Regidors

Ha acabat una Campanya intensa. Hem de reconstruir la convivència, perquè -malgrat ningú ho volgués - aquesta ha quedat enmalaltida.

Durant aquets dies hem sofert tots. A Galatzó no creiem que tinguem tant de poder com s'ens ha atribuït. Pensam que som una publicació humil que informa, i vol fer-ho desapaassionadament.

Des de les nostres pàgines pensam col·laborar a que Puigpunyent segueixi essent un Municipi de Pau i no consentirem que cap ideologia o personalitat ens ho prengui de les mans.

Pere Barceló Barceló

Tallers

J.B. JAUME

XAPA I PINTURA

C/ General Riera, 138 - Tel. 20 66 17 - PALMA

RESULTATS A PUIGPUNYENT DE TOTES LES CONVOCATORIES ELECTORALS

A S'AJUNTAMENT

	ANY 1979		ANY 1983	ANY 1987	ANY 1991
	P.	G.			
Cens	164	587	618	801	802
Vots emesos.	122	483	472	651	676
Nuls.	1	1	27	26	4
Blancs.	0	2	7	11	18
Vots vàlids.	121	480	438	614	654
Participació.	74'39 %	82'28 %	76'37 %	81'27 %	84'29 %
Abstenció.	25'61 %	17'72 %	23'63 %	18'73 %	15'71 %

Partit	Vots		Regidors	V.	R.	V.	R.	V.	R.
INDEPENDENTS.	50	326	6	381	7	337	5	307	5
UCD.	71	154	3	---	-	---	-	---	-
PSOE.	---	---	-	57	2	277	4	171	2
PP - UM.	---	---	-	---	-	---	-	176	2

* L'any 1979, a diferència de totes les altres convocatòries electorals, es donà el cas de que els veïns de Galilea no tingueren necessitat de desplaçar-se fins a Puigpunyent per votar perquè tingueren la seva pròpia mesa electoral per fer-ho.

AL PARLAMENT

Partit	ANY 1983	ANY 1987	ANY 1991
	Vots	Vots	Vots
AP	107	212	---
UM	87	61	---
PP - UM	---	---	276
PSOE	175	229	209
PCE	23	---	---
IU	---	8	4
UCD	12	57	---
CDS	---	---	2
PSM	22	48	116
VERDS	---	---	21
ALTRES	5	8	4
NULS	1	2	2
Blancs	7	8	14

* En el moment de comparar aquests darrers resultats electorals, s'ha de tenir en compte que AP després de l'any 87 es convertí en PP; que l'any 87 el PCE es presentà amb el nom de IU; i també amb el nom de IV; i també fou el cas del CDS que va rebre l'herència de l'extingida UCD.

Tal vegada, lo més destacable sigui l'espectacular pujada del PSM, ja que aquesta es fa molt més meritòria al no existir en el nostre poble una delegació d'aquest partit.

Així també, el lector trobarà a faltar els resultats de l'any 79. Això és degut, entre altres coses, a que tan sols havia localitzat els resultats de la mesa electoral de Galilea. També, fer recordar que en aquell any es feien eleccions al Consell Insular ja que no hi havia Comunitat Autònoma.

RESULTATS PARCIAIS DEL RECOMPTE ELECTORAL DE DIA 26 DE MAIG

Així també, i ja més com un fet curiós que altra cosa, he trobat significatiu fer una referència dels imaginaris resultats electorals que s'haguessin pogut produir en cas de que el recompte de vots haguessin finalitzat quan es duïen escrutats la següent quantitat de vots:

Als 103 primers vots. Percentatges.

INDEPENDENTS (A.I.)	53	51'46
PP - UM	24	23'30
PSOE	26	25'24

Als 302 vots. Percentatges.

A.I.	150	49'67 %
PP - UM	79	26'16 %
PSOE	73	24'17 %

Als 515 vots. Percentatges.

A.I.	250	48'54 %
PP - UM	139	26'99 %
PSOE	126	24'47 %

Als 203 vots. Percentatges.

A.I.	100	49'29
PP - UM	48	23'65
PSOE	55	27'09

Als 402 vots. Percentatges

A.I.	200	49'75 %
PP - UM	102	25'37 %
PSOE	100	24'88 %

Als 609 vots Percentatges

A.I.	290	47'62 %
PP - UM	165	27'09 %
PSOE	154	25'29 %

Així també, i com una altra dada significativa a comentar sobre aquests resultats electorals, destacar el fet de que amb aquestes eleccions han tingut l'oportunitat d'exercir el seu dret a vot, per primera vegada, tots els joves nascuts els anys 69 i 70 (segons la data de naixement) i que suposaren pels nostres candidats un total de 59 NOUS ELECTORS a tenir en compte.

A. B.

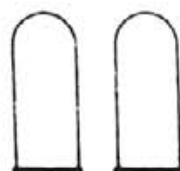

En Biel Frau pressidí la Mesa electoral de dia 26 de Maig.

En el moment del recompte electoral hi havia una gran expectació

CAFETERIA - RESTAURANT

ES PONT

C/. Sa Travessia, 2 - Tel. 61 40 31
PUIGPUNYENT

CONSTITUCIÓ DEL NOU AJUNTAMENT

El tema d'aquesta crònica és el de l'elecció de batle i de constitució del nou Ajuntament per a la legislatura que acabam de començar.

ANTONI ARBONA TORNA A OCUPAR LA BATLIA AMB EL RECOLZAMENT D'INDEPENDENTS I SOCIALISTES.

Tal i com determina la llei, l'acte es celebrà dissabte dia 15. A l'hora assenyalada, les 12 del migdia, s'havien congregat dins el Saló de Sessions de la Casa de la Vila, una quarantena de persones. Hi eren presents els regidors elegits a les eleccions del passat 26 de maig. L'acte començà amb la constitució de la mesa d'edat, formada pel regidor de major edat, José Maria Pérez, i pel més jove, Magdalena Font. La mesa examinà les credencials dels regidors, va prendre la seva promesa de fidelitat al càrrec i a continuació va tenir lloc la votació per a l'elecció de batle que donà com a resultat set vots pel candidat Independent, Antoni Arbona, i dos vots pel candidat del Partit Popular, Gabriel Flaquer. El resultat de la votació s'explica si admetem que els dos regidors socialistes han optat per donar el seu suport al candidat de la llista independent, que comptava amb majoria absoluta.

ELS INDEPENDENTS COMPTEN PER QUARTA VEGADA CONSECUTIVA AMB MAJORIA ABSOLUTA.

Seguidament es constitueix la nova Corporació Municipal integrada pels següents membres:

Batle: Antoni Arbona Pujades (A.I.)

Regidors: Joan Betti Morell (A.I.)

Manuel Pinteño Gómez (A.I.)

Magdalena Font Palmer (A.I.)

Gabriel Ferrà Martorell (A.I.)

Gabriel Flaquer Maimó (P.P.)

Antoni Ginard Barceló (P.P.)

José Maria Pérez Fontirroig (P.S.O.E.)

Sebastià Bauzá Martorell (P.S.O.E.)

Finalment Antoni Arbona va cloure l'acte amb un breu discurs en el que va agrair al públic la seva assistència i també el recolzament que se li havia atorgat en la votació per a l'elecció de batle. Expressà també la seva confiança en que la concòrdia sigui una constant en les actuacions del Consistori i que la seva feina profitosa pels pobles de Puigpunyent i Galilea.

La Mesa d'Edat estigué formada pel regidor més major, en Josep Mª Pérez de 67 anys, i la regidora més jove, na Magdalena Font de 22 anys.

Els regidors electes esperant el moment de poder votar el batle.

Una vegada presa la possessió del càrrec, Antoni Arbona dirigeix unes paraules als regidors i al poc públic assistent que omplia la sala.

A la dreta els dos regidors del PP-UM que votaren el seu propi cap de llista, mentre que els dos del PSOE votaren Antoni Arbona.

LES SOPE

Fins no fa gaire, a Mallorca, era costum sopar cada vespre de sopes; segur que ho heu sentit contar a més d'un padri o padrina. L'Arxiduc a «Die Balearen...» fa cent anys ja ens deia que les sopes són un plat «que mengen tot l'any totes les classes socials des de molt enrera. És considerada la base de l'alimentació, al sopar, i a tothom li pareix que falta qualche cosa quan no sopen de sopes». Amb l'augment de la renda «per càpita», la invasió turística, el repicar dels mitjans de comunicació i la massificació dels gusts, aquest plat mallorquí ha anat perdent addicte, substituït per menjars cada vegada més plàsticosos i estàndars, fins a convertir-se en producte de restaurant moltes vegades malmenat. Els culpables d'aquesta malmenada han estat la demanda turística de coses «Típicas» i els pocs escrúpols i la ignorància dels restauradors que per satisfer aquesta demanda es tragueren de la màniga unes «sopes estàndard» i les anomenaren «sopes mallorquines». Aquesta situació no tendria més mal si no fos que els mallorquins, a força de veure-ho als restaurants s'han cregut això de les «sopes mallorquines» i ens trobam amb la trista realitat que aquestes pseudo-sopes de matances que serveixen als restaurants són pràcticament les úniques que es fan a les cases particulars. Les altres sopes, amb espàrecs, amb espinacs, colflori, prebre, etc. van en camí de desapa-

reixer amb el perill que es perdi així un dels plats més característics de la cuina mallorquina.

De sopes, n'hi ha de moltes castes, segons lloc i temporada; l'enumeració de totes elles es gairebé impossible. N'Andreu Manresa, ens parla d'«un repertori amplíssim i de més de trenta receptes segons les verdures que les componen i el temps en què es cuin». A «La Cuina Mallorquina», llibre anònim que vos recomenam molt especialment -no deixeu de llegir el pròleg, us farà passar una estona divertida; hi trobam les següents receptes de sopes: de peix, de cranes, de carn, comuna, amb col, «ab prebes, ab patat, ab ceba, ab colflori, ab esprechs, ab colflori, ab espàrecs, ab espinachs, ab verdolagues, ab cugulls (que són ses trompes tendres dels alls), y ab altres herbes y verdures. De totes les anomenades, les que més acceptació tenen son les d'espàrecs y les d'espinachs». (sic)

TIPUS DE SOPE

Podem fer dues classificacions, una segons l'elaboració, que ens donarà les sopes seques (les sopes es tiren dins el brou i couen un moment) i sopes escaldades (el brou es tira dins el plat de cada un on ja hi ha les llesques i a vegades a més de la verdura hi afegeixen ous remenats). Tant les seques com les escaldades molts de pics poden fer-se amb els mateixos ingredients, llevat de les de col i les de ceba, que normalment són seques i les d'espàrecs, que són generalment escaldades.

L'altra classificació, podem fer-la segons els tipus de pa emprat per fer les sopes: les sopes normals fetes amb pa moreno, sense sal i la sopa torrada de pa blanc, més gruixades que les altres i passades pel forn, especial-

ment abans d'escaldar els plats es condimenta el brou amb una mica de morduix, herba sana, canyella i un trosset de tomàtica, per donar-li color, s'hi pot posar un poc de prebre bord o un poc de sobrassada. Si el brou emprat és de peix, a més d'aquests condiments hi hem d'afegir all i julivert ben picats.

CADA TEMPORADA LES SEVES SOPE

Ara que tant es parla de temporalitat i de cuina de mercat, és el moment de reivindicar les sopes. Cada temporada podem fer-ne de diferents, adaptades perfectament als productes que podem trobar al mercat. A la tardor podem fer sopes escaldades amb bledes, espinacs, patates, a la greixonera amb col, les sopes de matances amb talledes de llonganissa i esclata-sangs, que es fan també l'hivern, igual que les escaldades amb colflori i bledes o les d'espinacs i esclata-sangs. Aquestes són les sopes amb més llecor, molt apropiades per a servir en temps de fred. Dins la primavera podem fer les d'espàrecs i xitxeros (pèsols), les de bledes i xitxeros; les de ceba, etc., el temps és més bo i el menjar més lleuger. L'estiu és la temporada menys propícia per a aquest plat tan nostre, gairebé només tenim les de prebre (fins i tot hi ha zones que les anomenen d'estiu); per la bonança de temps, és quan més se solen fer les de peix.

Per a aquells preocupats pels quilos, recordam que la quantitat de pa per plat emprat a les sopes escaldades és d'uns trenta grams, quantitat acceptable per quasi règim; dels altres ingredients, molta verdura fresca, no cal parlar-ne.

I ja per acabar, la darrera recomanació, si heu de fer un sopar i voleu quedar bé; no tengueu prou de servir unes bones sopes. si són escaldades les

heu de treure dins sopera i acompanyant-les d'un vi jove i que no tengui massa cos; tendreu un excel·lent primer plat que podeu servir sense passar gens de pena davant el rei. No oblideu que els qui vos ho diuen són Els Cuiners del Rei.

SOPE DE CEBA D'ANDRATX

Ingredients (6 persones):

- 2 Kg. de cebes
- 1/2 Kg. de pebres verds
- 1 Kg. de patates
- 1 manoll de julivert
- 4 alls
- 150 grs. de sopes
- 100 grs. de tomàtica.

ELABORACIÓ:

Se posa la cacerola de ganf al foc amb un poc d'oli, uns alls i un poc de juvert, després s'hi afegeix la ceba tallada llarga i quan està sofregida s'hi tiren els pebres, la tomàtica, la patata tallada. Se cou amb el suc de la ceba i un poc d'aigua. Se prepara la greixonera de fang amb les sopes, un poquet de capoladis i prebre bo vermell, s'hi aboca la verdura, un poc més de capoladis i es posa 10 minuts al forn. S'acompanya de pebres verds.

SOPA TORRADA SECA

Es prepara una greixonera de fang amb un poc d'oli i molt de blanc de grell i carn magra de porc, trossets de botifarró i de llonganissa i se sofregeix ben sofregit, llavors es posa un remellet de colflori i s'hi afegeix aigua perquè bulli. Quan és cuit es posen sopes torrades davall de la verdura i es dexten un moment al foc perquè quedin ben seques després es reguen d'oli i es duen a taula amb la mateixa greixonera.

XERRADA AMB EN RAFEL "FILLETES"

En Rafel "Filletes", és un personatge molt actiu, sempre està de bon humor. És amic de tothom, i enemic de ben pocs.

Ell sempre es passetja fent ses seves feinetes per tots es racons de Puigpunyent. Sempre va i vé, se'l pot trobar per tot, i sempre està acompanyat.

Reparteix diaris i comunicats, cobra seguros, toca sa mandurria (vol montar una escoleta, i està a Flors des Salt), canta en es coro, acompanya a sa tercera edat i a més, és es segón jutge.

Quan és temporada de caça? a damatinar.
 Quan hi ha espàrrecs? mans esquerrinxades.
 Què hi ha esclatasancs? cap a sa montanya.
 Quan hi ha caragols? a menjar banyuts.

Entre totes aquestes "mogudes" ha pogut dedicar-nos una estoneta per contestar unes preguntes:

Nom: Rafel Ramón Morey.

Edat: 56 anys.

Casat?: Sí, amb na Francesca Morey Capllonch.

Fills?: Quatre.

De professió?: Pensionista. Però abans era torner mecànic, especialista d'aïllament tèrmics i aire acondicionat.

Aficions: Sa música, els esports, excursions i principalment passejar molt sovint.

Una anècdota: Es dia que es meu metge, (després d'un any d'haver tengut s'infart de miocardi) me va demanar:

- Quants d'anys tens?.
- 44, li vaig respondre jo.
- Mentida, (me contestà ell), en tens un.

Un bon record: En tenc uns quants. Es dia de ses meves nocces, ses dates dels naixaments dels meus fills...

Quin és el secret d'aquest bon humor que vos carateritza?: Crec que es degut a que no vull ésser més del que soc, i durme bé amb tothom, especialment amb mi mateix.

Una frustració: No haver pogut tenir més estudis. Con era abans Puigpunyent?: Petit i bonyerrut, però agut.

Com és ara?: No tan pètit, ni tan bonyerrut, ni tan agut.

I de Galilea, què recordau?: Els partits de futbol pedregats, ses barelles i discussions com a bons veïnats. Els meus concos Tomeu "bon Jesús" i Maria "Pintada" i ses meves cosines Catalina i Joana.

Ses oliveres petites i figues de moro.

Quin significat tenen per vos aquestes paraules:

Guerra: Merda.

Camp: Lo natural.

Cultura: Tan de bó tothom en tingués a rompre.

Ciutat: No es pe mí.

Pau: Sa millor medicina que manca en es nostre planeta.

Mort: Jo com en Xesc Forteza; "Una putada més".

Amor: Podria ser sa medicina abans citada.

Una oració: Gràcies Déu per donar-me un dia més de vida.

Una cançó: En es Puig de Galatzó si fan carabases blanques...

Un desig: Poder seguir tenint salut.

"Així es ell"

Gracies mon pare.
 " Na Poeta"

GALILEA

SES TIMBES

RESSACA.

Ja sabem que corren el risc de que fassem aquesta pàgina de llis si seguim parlant d'eleccions, però no nos queda més remei que fer-ho. ¿Hem reparat lo ridícles que resulten moltes frases i accions just quinze dies després d'haver-les amollades?.

Aquestes Timbes n'han sentit de tot color durant aquest maig. Ha estat més un maig d'espines que de roses. Ha semblat com si qualcú hagués deixat oberta la gàbia de les feres. Ens ha tornat sortir el que en diuen "l'Espanya profunda", espessa, fosca.

MITINGS.

Totes les candidatures visitaren el nostre poble i presentaren el seu programa i naturalment les xacres dels contraris. Davant el que hem vist i sentit d'altres indrets hem de qualificar de correctes aquests actes. Dia 11, els Independents, dia 16 el Partit Popular i dia 17 els Socialistes. Per aquestes contrades encara es podria fer qualche pel·lícula com "Calabuig" o "Bienvenido Mr. Marshall".

Precisament el dia 11 en Ricardet, tres anys, plorava desconsolat perquè sa mare no havia estat blanda davant les llepolies del Bar. Mentre cridava el seu desacord als quatre vents, sentí la música d'una caravana electoral; de sobte, el nin transformà sa cara, digué: "Els Reis!", i volà cap a la terrassa. Podria ésser-ne el paradigma de la campanya.

LLIBERTAT.

Aquestes Timbes segueixen pensant que la llibertat de vot no queda prou garantida. Seguir demanant una

cabina, amb paperetes ben visibles dedins, col·locada prop de l'entrada del col·legi electoral. Tampoc no ens va agradar que devora la taula de les paperetes hi hagués un membre significat d'uns partit que fàcilment podia controlar quina papereta agafaven.

S'HAN ESFUMAT ELS SOMNIS.

Ja ho val; amb lo hermoses que mos volien deixar a Ses Timbes alguns partits!. Ens sembla que ni hi haurà empedrat a Sa Plaça, ni barana en el popular mirador. Per cert, que si fins ara mai ningú s'hi ha trencat el cap a Ses Timbes, no hi ha per què pensar que a partir d'ara qualcú ho faci. No n'estam segurs de que si posàssim una barana a Ses Timbes els al·lots no s'encapritxassin en encamellar-s'hi damunt augmentant el perill.

MAL GUST.

Ja és que Ses Timbes tenim el color de pedra a les nostres muntanyes perquè sinó notaríeu la vermellor del

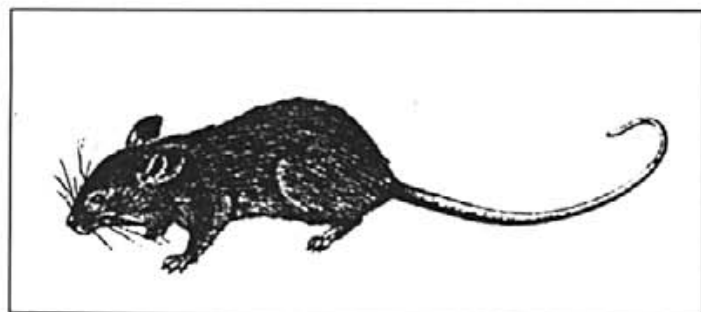
nostre empeguiment.

Hi ha hagut vertaderes contradiccions entre les promeses d'embelliment del poble i les empastifades que han sofert marges, parets i tot el que es trobava pel camí. No, no han donat proves de bon gust. La més grossera: aquells tres pasquins de color roig fosc que aferrà a la façana de l'església determinat candidat que, endemés, es gloriava de parrar-la-se per allà on potser no hi té res. Sort que altres candidats del mateix grup mostraren més seny i, endemés de fer net el que mai s'havia d'haver embrutat, dmanaren les oportunes disculpes.

En aquestes Timbes també han arribat tant els vent de Calvià con els de Puigpunyent que portaven notícies decapellans implicats en política de partit. Els comentaris no n'eren positius.

RATOLINS.

El diumenge, 12 de maig, potser per recordar-nos que no tenim ni municipals ni guàrdies civils que ens protegesquin, els amics de la rapinya tornaren visitar la nostra església. Aquesta vegada rebentaren el caixonet dels donatius i robaren la clau del "camerino" de la Mare de Déu.

N'hi ha de més grossos i que caminen de dret.

ENS HA DEIXAT.

Aquest mes li ha tocat a N'Esperança Bonet Morey "Marcona", 88 anys. Calladanet, el 25 en digué adéu.

Ens faltaran aquelles dites de la saviesa popular que ella amb tota agudesa ens recordava.

MULTES.

Molts de galileus reben aquests dies les multes de la policia de Ciutat que els posà fa un parell de setmanes davant la xatarreria de Son Anglada. Resulta que, mentre que pel Polígon es pot circular a 60 per hora, en aquesta recta que va tan bé per deixar darrera els camions que surten carregats de la gravera només es pot anar a 40 per hora. Ens sembla un error.

Molt de bon deuen tenir els de la gravera quan la policia es tan primmirada cins-cents metres més avall i, en canvi, davant aquesta pedrera pot haver-hi terra, macs, aigüa, grava, pols i tot el que es dignin treure fora. ¿O potser no li arriba el pressupost a la policia per arribar més amunt?.

MALCRIADESA.

La nit del diumenge 26 de maig, qualcú va tirar una pedrada a la imatge de la Mare de Déu de Lourdes que

hi ha a la cova de la carretera i li va fer trossos el cap. Una prova més del trecament traumàtic entre, edats, cultures, educacions, sensibilitats.

Els "Carles" han fet el miracle de retornar la cara a la imatge.

taller de rotulació

- decoración
- murales
- furgonetas
- pancartas
- vallas
- fachadas
- serigrafía

ROTULOS POR
ORDENADOR

Fábrica, 21 Tel·ls. 28 03 03 · Palma

DEFININT POSTURES

Fa poc ens va sorprendre una notícia que ja coneixia tot el poble i de la que noltros no n'estàvem assebitats. Fins aquí res d'anormal. Lo curiós és que noltros érem els protagonistes, perquè es comentava, es deia, i fins i tot es sabia, que noltros havíem dimitit de Consell de Redacció de la Revista Galatzó.

Això és totalment fals, però tots sabem que quan el riu sona és perquè no va de buit. El que passa és que això és com el joc de "l'amo de Son Beia", que ja s'encarrega la gent d'anar augmentant el cabal d'aigua que passa pel riu, i al nostre rierol poc li faltà perquè es convertís en el Manzanarès.

El cert és que tal vegada ens varem sensibilitzar massa davant algunes crítiques que lligaven ideològicament a la nostra revista amb una determinada agrupació política de Puigpunyent i Galilea, tot i considerant noltros que la revista, com a conjunt de persones, guarda la seva independència en front d'aquest tema.

Aquest excés de sensibilitat que hem comentat, pot ésser fos el culpable de que, un cop poder comprovar alguns exemples de gestions desafortunades per part del Consell de la nostra revista, dubtàssim efectivament de la independència política i ideològica de Galatzó. En front d'això, vam redactar una cartata de dimissió, on no es parlava en cap moment de irrevocabilitat de la nostra decisió.

Amb aquesta carta damunt la taula, i amb la notícia al carrer de que noltros havíem dimitit (el reste de membres de Consell de Redacció era la primera notícia que tenien d'aquest tema), el màxim òrgan de la revista va tenir una llarga reunió on expresarem les nostres inquietuts i on es va xerrar d'una multitud de temes interns de la nostra publicació.

D'aquesta reunió, els dos sotasignants n'hem extret les següents conclusions:

1. Efectivament ens fan massa mal algunes crítiques interessades.

2. Les nostres dubtes de dependència de la Revista segurament eren infundades.

3. Existeixen en aquests moments algunes deficiències d'organització interna del Consell de Redacció, motivades sens dubte per la manca d'uns Estatuts de la Revista, única solució que noltros hi veim i que, podem anunciar, ja estam en fase de gestació.

4. Ens ha sorprès gratament el recolçament de tots els membres del Consell de Redacció, que en tot moment ens van animar a seguir endavant.

Pensem i volem seguir fent feina al costat dels altres redactors. Volem amb això, desmentir la notícia de que hem dimitit, tot i haver pensat aquesta possibilitat (fruit del nostre desencant). Seguirem fent feina per a la Revista, pels pobles de Puigpunyent i Galilea, i si en algun moment abandonam aquesta lluita, serà perquè considerarem hi som de més, i en aquests moments no sobra ningú a Galatzó.

Gabriel Frau Gomila.

Francisca Ramon Morey.

**SUSCRIVIU-VOS A
GALATZÓ**

MUEBLES

BESTARD

Patronato Obrero, 24

07006 Palma de Mallorca

Teléfono 770614

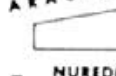
SINDICATO

Plaza San Antonio

Alejandro Roselló

ARAGON

Plaza San Antonio

Frederic Mistral

NUREDUNA

Alcantara Peña

PATRONATO OBRERO

Plaza San Antonio

Plaza San Antonio

LUIS MARTI

Existia ja el precedent de la destrucció d'un tram d'aquest mateix Camí al bosc de Son Forteza.

UNA EXPLOTACIO FORESTAL DESTRUEIX A LA SERRA DE NA BURGUESA UN ALTRE TRAM DEL CAMI REIAL.

Antoni Betti

Quan allà pel mes de Desembre passat vaig escriure un article denunciant la destrucció d'una important part del Camí Reial, no es sap molt bé si d'origen romà a àrab, per la feina d'uns llenyaters de Calvià i després per la instal·lació d'una línia elèctrica per GESA entre els pobles de Puigpunyent i Estellencs al bosc de Son Forteza. Ara, una altra explotació forestal consistent en la tala de pins, i que es desenvolupa per la Serra de Na Burguesa ha tornat motivar la destrucció d'un nou tram de l'antic Camí Reial. Els danys que se li ha fet a l'empedrat d'aquest Camí es deu, bàsicament, a l'apertura de pistes forestals per l'abans mencionada explotació.

Aquest Camí empedrat, que antigament ens unia a Ciutat i a Estellencs està denominat des de l'any 1815 com "Camí Reial", per tant, des d'aquest mateix moment és un bé patrimonial. A més, la Serra de Na Burguesa està englobada, segons el Catàleg d'Espais Naturals, dintre de les zones que estan definides com d'Àrees Naturals d'Especial Interés (ANEI), per la qual cosa l'apertura d'aquestes pistes forestals podrien ben bé infringir l'article 19 de la Llei d'Espais Naturals.

El Camí Reial (a la dreta de la imatge), és d'un empedrat que està catalogat com poc habitual. Fa unes setmanes va ser descompost en alguns trams per culpa de la construcció d'algunes pistes forestals que, al seu pas, també arrasaren tota la vegetació existent.

Malgrat que la Serra de Na Burguesa sigui un espai protegit, la Conselleria d'Agricultura va concedir el permís per a realitzar una explotació forestal. Un permís que tan sols feia referència a la tala dels pins més vells i que abans haguessin estat marcats pels tècnics d'Agricultura, però com ben bé es pot apreciar en aquesta fotografia es tallà tot el que els hi sortí al pas.

BAR - RESTAURANT PLA DE SA SINIA

Servei de:

*NOCES - COMUNIONS
FESTES - CUINA TIPICA*

Carretera de Puigpunyent, Km. 14 - Teléfono 61 40 57

Eléctrica GENOVART

*Instalaciones y Reparaciones
Eléctricas*

C. Serral, 9
Tel. 61 43 98

Salvador Genovart

07194 Puigpunyent

VIDA ESCOLAR

CAMPAMENT - 91

Com cada any finalitzam l'escola amb un campament. Enguany vam anar al Casal de GESA, al Port d'Alcúdia, acompanyats de quatre mestres i un cuiner (en Xesc des Pont). Seguidament vos contarem que vam fer:

Ho vàrem ambientar com un poblat d'indis. Un bruixot (en Mateu) ens va convocar. Ens va dir que ens organitzàssim amb diferents famílies amb el noms: Boajos, Epimadors, Caquihuanas, Zepionxos, Pirlilis, Apimutus, Mussols i Granots. Cada família es va construir la seva tenda i la seva bandera. Al 1er. vespre seguint les ordres del bruixot, férem una poció màgica, que vàrem haver de beure, i l'altre una cacera de búfals (un poc accidentada) amb un parell de lesionats, després sopàrem i seguint els rituals ho férem amb les mans.

El darrer dia, la mestra més atrevida (Na Marilena) es tirà del trampolí més alt.

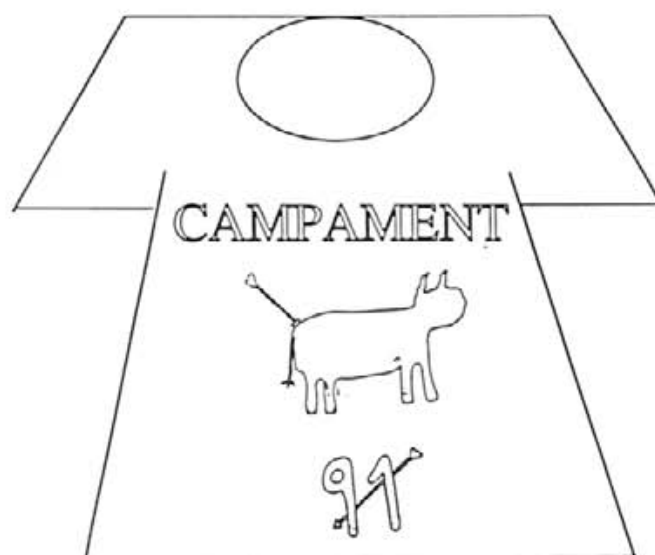
Els vespres feiem "juerga" abastament, fins que els mestres, morts de son ens separaven, i fins i tot, algú va dormir amb el matalàs en terra.

Organitzàrem un taller de camisetes i tots després de triar el dibuix que més ens va agradar, ens estampàrem una camiseta.

En resum, fou un campament molt divertit, vàrem menjar com a trabucs, perquè el menjar fou bó, vàrem disfrutar a la piscina que era molt neta i grossa, el bon temps ens va acompanyar i hem quedat en ganes de tornar-hi, per més dies i a un altre lloc.

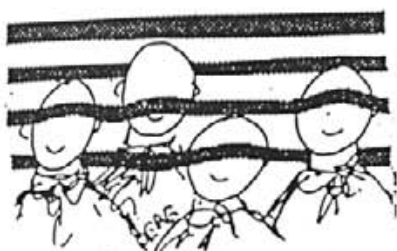
Agraïm sa col.laboració de tots el que ho han fet possible (mestres, Ajuntament, pares, Xesc, i a ses Cotxeries).

Biel Vidal, Marina Gené Caterina Verger, Pere Carrasco, Mª Àngels Díaz, Aina Gené, Joan Simó i Antònia Matas.

Aquest és el dibuix que triàrem per estampar a les camisetes

DE 15 A 15

REFLEXIONS DEMOCRÀTIQUES després d'unes ELECCIONS EN DEMOCRÀCIA

1.- Potser, com sempre en la millor democràcia, hauríem de començar dient que TOTS hem guanyat. Jo, així, ho sent.

Sembla que el 26/MAIG aquí, a Puigpunyent-Galilea, vàrem votar el 84'29% ens indica el grau d'interès, preocupació, ganes, ... Com també reflecteix la feina feta pels distints grups polítics que treballaren en aquestes eleccions.

2.- No em toca a mi fer una lectura partidista dels vots atorgats a cada grup. Però esper que se m'entengui aquest comentari "No partidista".

La realitat dels resultats reflexa una situació més equilibrada (en sentit positiu) del que podia semblar abans. I això no és gens negatiu per al conjunt del poble.

Ara - també com sempre- tot depèn de com se vulgui fer feina i participar en el quefer públic (participar i deixar participar).

3.- No sé quins plans de treball tendrà el nou Ajuntament. Però hi ha una realitat "nova" que per ventura l'hauria de tenir en compte a l'hora de comptar més amb els altres grups, o acceptar i assumir propostes i projectes contemplats en els seus programes o proposicions que puguin fer durant aquests anys.

Mentre el GRUP INDEPENDENT obté 307 vots el PARTIT POPULAR (176) i el PSOE (170) sumen 346 vots.

Un treball de govern municipal no enfrontat significaria - a més d'un respecte més democràtic amb tots els ciutadans - una millora en el benestar de tots.

Crec que es un desig ben democràtic, i això sí que faria molt per a unes relacions democràtiques entre tots.

(I aquest desig no té res que veure amb una acceptació cega de qualsevol proposta. Sí una acceptació quan sigui possible i factible ... encara que no l'hagin proposat "els nostres". I això val per a TOTS!)

4.- Va sortir a la TAULA RODONA organitzada

per aquesta Revista: el nom o el títol de les festes d'Agost.

D'una manera clara, crec que s'hauria de anomenar tal com toca. Senzillament per fidelitat a una història de poble, a unes arrels culturals, a unes referències socials. Per coherència total i global.

Si no, també hauríem de modificar altres noms en altres festes.

I no crec que sigui gens difícil que els publicistes trobin solucions gràfiques a la composició. Aquí en faig una (ben segur que millorable):

MARE DE DÉU D'AGOST
FESTES D'ESTIU
PUIGPUNYENT

5.- Aquesta darrera reflexió pot despitar a més d'un. Paciència. Però jo crec que el gran repte per a aquesta legislatura democràtica és la qüestió econòmica. Ens trobam en el moment més difícil dels darrers anys, i no crec que es remunti aviat. Tocam fons, i no se pot viure "alegrement", com si no passàs res o succeís molt lluny. D'això se'n diu in-consciència.

Quines alternatives es poden generar des d'aquí. Treball, treball en aquest minicipi, noves formes de treball... Treball que suposa ésser acceptat amb ganes per la gent (JOVES!) d'aquí mateix.

Treball i medis que el facin possible i viable.

(Si qualcú me troba exagerat que demani a qualsevol del grup de ball de bot perquè enguany encara no els han cridat a ballar als hotels.)

**EUNA
ELECTRONICA**

T.V. COLOR • VIDEOS • ELECTRODOMESTICOS

Servicio Asistencia Técnica

Gabriel Pujals

Camino Vecinal Son Rapinya, 83
Teléfono 79 21 60

SON RAPINYA
Palma

HA MORT EL NOSTRE POETA VICTORIA RAMIS D'AYREFLOR

Puigpunyentí d'adopció, ha estat "Don Victorià" un personatge integrat al Poble, que arradossat a l'ombra del campanar, a Can Trui, visqué els darrers anys de la seva vida, com un veïnat més, aportant el seu saber, amb senzillesa i humilitat, a tot allò que afavorís la nostra cultura popular.

Des del Patronat Municipal de Cultura, com a primer Secretari i com a Vocal després, sempre ha estat disposat a formar part dels Jurats de Premis Literaris locals i a ajudar tota iniciativa que fomentàs el nostre patrimoni cultural.

A GALATZO sabem prou bé de les seves iniciatives, de les seves col·laboracions silensioses i de les seves glosades humorístiques, que en totes les trobades anuals aportava per a provocar aquella rialla fresca que tots tant recordam, i agraim.

Victorià! Et tenim pressent i aquí viuràs molts d'anys en la memòria de tots nosaltres, els puigpunyentins.

POEMES DEL MITE DE VIOLANT

El mateix dia, que moria En Victorià, la nostra Revista Galatzó glosava el darrer llibre de la seva producció.

Personalment tenc l'honor de guardar una col·lecció de les seves nombroses publicacions, dedicades amb una signatura personal.

El darrer dedicat -al temps de Pasqua- fou el que avui comentaré com homenatge poeta entranyable que sentí, visqué i treballà el vers, com un pintor ho labora al seu estudi, l'escultor al seu taller i tot artista a cada instant de la seva vida.

Record que un dia ens comentava que quan el veiem passetjar pels nostres camps, (aquella imatge per

nosaltres tan familiar del caminant, gaiatò amb mà, mitada a l'infinit i com enlairat, formant part del nostre paisatge) ens deia que a les hores, era quan treballava els seus poemes, delícia per qualsevol paladar, afamagat d'amor, de tendresa i d'espiritualitat.

He rellegit aquest llibre, unint-me a la vida immortal que En Victorià ja ha començat, i m'ha conmovut sentimentalment l'enyorança que expresen la majoria dels seus cànctics a Violant, la seva "Musa immortal" i he comprés que la mort tan desitjada és ben segur que l'ha omplert de pau i joia, si ha retrobat a la seva estimada, a la qual tan intensament ha cantat i l'enamorament de la qual amb tanta plenitud ha conrat.

A aquesta obra darrera hi he trobat un ben lograt domini del vocabulari mallorquí, una invocació constant a la natura, un coneixement vital de la nostra pagesia i una apel·lació repetida a la vida casolana. Per En Victorià són figures literàries i motius d'inspiració, la flama encesa, les cendre de la foganya, les flors i les plantes del jardí, l'ambient de cada una de les estacions de l'any i les festes entranyables de Nadal, Cap d'Any i els Reis que passà tot sol, pensant amb la mort que esperà i de la qual en fogia com tot ser mortal.

Puigpunyent li ha d'agrair que hagués escollit el nostre vall, com a taller de treball de la seva darrera i sens dubte més profunda obra literària. Ens sentim orgullosos de les estrofes que dedica al Puig de Galatzó, a les nostres terres, a la nostra gent.

Els seus poemes han quedat immortalitzats com a brèssol d'un amor explosiu que, no podent resistir la seva força, va fer morir a Victorià Ramis D'Ayreflor d'enyorança i d'amor.

Pere Barceló Barceló

**Ses
Cotxeries**

C/ MAJOR, 4. Tel. 614102

FRUTAS • VERDURAS
CARNICERIA • CHARCUTERIA
CONGELADOS • CONSERVAS
VINOS • LICORES
FERRETERIA • DROGUERIA

Puigpunyent

NOTES DE SOCIETAT

NAIXAMENTS:

Dia 17 de Maig, va nèixer na Bàrbara Martorell Morell, fent 3 Kg. 900 g.

Els seus pares son en Sebastià Martorell Sans, i na Margalida Morell Ramón, "Xiri-miera".

Dia 20, (també de Maig), ho va fer na Cristina Matorell Campins. Va nèixer a les 12'45 hores, i va pesar 3 Kg. 400 g.

Son pare és en Biel Martorell Bonet, "Cera", i sa mare na Catalina Campins Matas.

BATEJOS:

Un bateig triple, (sense ser trillisos) és es que se va produir dia 2 de Juny.

No és molt corrent que això passi, i menys a Puigpunyent; però no deixa d'esser hermós.

En Joan Betti i na Conxa González, bariaren a:

Rosa Gener González, de 9 anys.

Florencia Betti González de 20 mesos.

Pep Maria Betti Gonzalez de 6 mesos.

NOCES:

Es pasat dia 11 de Maig es casaren al nostre Ajuntament per lo civil en Domingo Betti Moragues i na Zoe Welsh.

NOCES DE PLATA:

En Guiem Ginard Suau "Foradí", i na Joana Barceló Morey, "Maseta", celebraren amb família i amics, ses seves noces de plata.

Això va esser dia 19 de Maig.

ENHORABONA A TOTS !!!

DEFUNCIONS:

Antònia Martorell Martorell "Companyeta", deixar d'estar en aquest món dia 14 de Maig, quan tenia 64 anys.

Dia 20, ho va fer en Nofre Ginard Seguí "Gatl.leu", a l'edat de 67 anys.

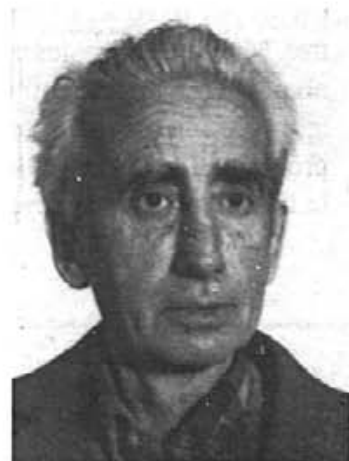

En Victorià Ramis D'Ayreflor i Lopez-Pinto, (col.laborador d'aquesta Revista), deixar un gra pesar dins els nostres cors dia 23 de Maig, quan tenia 64 anys.

En Pep Fiol Garau "Danga", també mos va deixar.

Tenia 67 anys, i morí dia 9 de Juny.

**DESCANSIN
TOTS ELLS
EN PAU**

Si quaque lector té algun aconeximent d'interès per publicar en aquesta secció de "Notes de Societat", o ja sigui perquè noltros mateixos, amb tota la bona intenció del món, no tinguérem record el mes passat de posar la dada per exemple del naixement d'un infant, és per la qual cosa vos agrairíem ho fèciu arribar a na Xisca Ramon.

Gràcies per la vostra col.laboració.

Esp^oorts

BASQUET

Una vegada ha finalitzada la temporada, passam ara a analitzar lo que han donat de sí els nostres equips, així com es presenta en el futur la seva continuïtat per la propera temporada.

Senior Masculí: L'actuació d'aquest equip en la lliga ha estat satisfactòria, havent estat sempre ocupant els llocs alts de la classificació i a punt d'haver pogut aconseguir una plaça pels play-off d'ascens, però si bé això finalment no es va poder aconseguir, no està cap mèrit a l'equip que va realitzar alguns que altres bons partits de bàsquet.

Una vegada que els nostres jugadors acabaren de disputar la lliga començaren a jugar el Trofeu "Jorge Juan", juntament amb altres tres equips, en el qual començaren amb molt mal peu perdent els tres primers partits per llavonces millorar el joc i guanyar els altres tres. Malgrat d'aquestes tres victòries, els nostres Seniors no pogueren aconseguir una plaça per jugar la final.

Per la propera temporada, i si no sorgeixen problemes de darrera hora, l'equip tornarà a competir a la lliga dins la seva corresponent categoria.

fèmines va jugar a un nivell molt baix i mai va estar entre les millors, per la qual cosa es va perdre finalment la categoria de 2ª divisió en la que actuaven.

En quant a la propera temporada es refereix, aquest equip no la jugarà ja que quasi la totalitat de les jugadores que formen la plantilla no tenen ganes de seguir jugant i, lògicament, al no haver noves jugadores que s'integrin dins l'equip, aquest no es podrà inscriure pel campionat 91/92.

Dins un altre ordre de coses, destacar el fet de que el nostre poble compti enguany amb dos campions de Balears de bàsquet. Es tracten de na Magdalena Ripoll Ramon i d'en Joan Ignaci Barceló Pinya, els quals juguen en les categories juvenil i cadet, respectivament. Tot dos viatjaren fins a la Península per poder jugar les fases de sector, però allà foren eliminats per uns equips de major potencial, com són el Sant Joan d'Alacant i el F.C. Barcelona. De totes maneres, enhorabona a tots dos per aquesta nova experiència viscuda!

FUTBOL - SALA

De bastant positiva podem catalogar l'actuació del nostre equip benjamí de futbol-sala a la competició, ja que si al començament de les seves actuacions aquestes es varen comptar per derrotes, a mesura que va anar avançant el campionat l'equip va millorar les seves actuacions aconseguint alguna que altra victòria, que si bé no és la més important en aquestes edats, si que va ser un alicient per animar i alegrar als nostres joves jugadors per seguir avançant i progressant en la pràctica d'aquest esport.

Senior Femení: En aquesta temporada 90/91 que ha acabada de finalitzar es pot dir que el nostre equip de

FUTBOL

L'EQUIP DE FUTBOL HA SALVAT LA CATEGORIA I JA CERCA JUGADORS PER PODER AFRONTAR AMB GARANTIES LA PROPERA TEMPORADA.

Afortunadament el nostre equip ha aconseguit salvar la categoria en una molt difícil i complicada campanya en la que en quasi tot el campionat va ocupar els darrers llocs de la classificació.

En quant al nivell de joc demostrat al llarg de la competició ha estat molt baix i partits de bon futbol enguany n'hem vists ben pocs al Poliesportiu, ja en el seu dia, el començament de la lliga va ser molt dolent amb derrota darrera derrota, i és que el joc realitzat per una sèrie de jugadors fixats enguany va ser bastant baix, per la qual cosa els mals resultats venien a ser una lògica al nivell de joc de l'equip.

Així i tot, una vegada va anar avançant el campionat es varen fitxar nous jugadors amb garanties de tenir una bona tècnica i, efectivament, amb ells va millorar bastant el joc de l'equip, malgrat que ja mai al llarg de la competició es va poder abandonar els darrers llocs de la classificació, si bé al final d'ha pogut salvar la categoria.

A hores d'ara, l'equip ja s'ha inscrit per poder jugar la propera temporada 91/92, quant tot donava a entendre que aquesta seria la darrera, ja que al llarg de la mateixa hi ha hagut massa problemes tals com: pobríssima assistència als entrenaments, massa jugadors expulsats del terreny de joc, desinterés de la majoria dels jugadors

per poder solucionar aquests problemes, etc... Tot això va provocar que no es realitzàs una labor més acord de lo que ha de ser un conjunt d'amics que volen practicar un esport per "estar en forma" (per això s'ha d'entrenar) i "disfrutar del mateix" (per això hi ha d'haver més col.laboració) ja sigui en els entrenaments com en els partits dels diumenges.

Lo més probable és que tornem veure futbol a Puigpunyent, emperò hi haurà moltes cares noves.

CLASSIFICACIÓ DEFINITIVA 2ª REGIONAL TEMPORADA 1990/91.

	J	G	E	P	GF	GC	PUNTS
1. SANTA EUGENIA	32	20	8	4	72	36	48 14
2. Cide	32	18	9	5	60	25	45 13
3. Genova	32	19	7	6	68	32	45 13
4. Port Soller	32	20	4	8	77	40	44 14
5. Montaura	31	19	4	8	64	36	42 12
6. Ferriolense	31	16	7	8	65	42	39 +7
7. Alqaida	32	12	11	9	50	43	35 +5
8. Villedemosa	31	13	9	9	44	34	35 +4
9. Juv. Bunyola	32	14	6	12	57	45	34 +4
10. Llucmajor	32	14	5	13	47	46	33 +1
11. Porreras	31	11	7	13	41	45	29 -1
12. Pla Na Tesa	32	11	6	15	56	73	28 -4
13. Santa Maria	32	8	5	19	43	56	21 -9
14. S'Horta	31	7	5	19	51	68	19 -13
15. Puigpunyent	32	6	6	20	48	75	18 -14
16. Playas Calvia	32	4	6	22	41	95	14 -20
17. Mariense	32	3	7	22	33	99	13 -21

Campeón: SANTA EUGENIA

Un estiu més, el C.B.G. Puigpunyent organitzarà del dia 15 de Juliol fin el dia 13 d'Agost -els dilluns, dimarts, dijous i divendres de cada setmana- una ESCOLA DE BASQUET i FUTBOL-SALA per a nins i nines amb edats entre els 5 i els 14 anys.

Es poden inscriure en el Poliesportiu al mateix dia 15 de Juliol o als mateixos monitors de l'Escola.

El preu de l'inscripció és de 1.000 ptes. per alumne, amb un preu especial de 750 ptes. si són dos o més germans.

Els monitors seran en Tolo Morey i na Catalina Sampol.

per Antoni Serra

L'ATÍPIC VICTORIÀ

La de Victorià Ramis d'Ayreflor va ser - i ho serà, malgrat tot: la mort inclosa - una amistat atípica. No és gens estranya aquesta característica, perquè ell en tot va ser un personatge atípic, únic i, sens dubte, irrepetible. Era atípic com a poeta perquè formava part dels epígons dels epígons de l'Escola Mallorquina, i el de més qualitat literària; atípic com a descendent de l'aristocràcia illenca, ja que era home dialogant, amb la curiositat sempre oberta a noves formes de vida, de comportament i de relació, tot i que no les compartís; atípic com a funcionari, amb capacitat crítica i un punt d'ironia punyent: "Si aspireu a fer carrera/pujant a un càrrec millor, / te dic que de cap manera/ esperis s'escalafó/ que és més lent que una somera./ Cerca un peix gros que t'empari/ besa peus, prega reitera.../ Tenir bó és bona drecera/ per pujar un funcionari", va escriure a un poema de llibre Gent humil i nous coverbos (1988); atípic com a converdor, perquè mai no es donava per vençut i perquè mai tampoc rebutjava cap tema per envitricollat que fos...

Aquesta era la imatge que volia que percebéssim tots, però, ¿com era el vertader Victorià Ramis?

Potser l'intuírem més que no el coneguérem, perquè ell, un home de sensibilitat exquisita, tenia un punt de timidesa, d'educació aristocràtica, que el feia continent, com pertoca als discrets. Crec que m'ajudà llegir-li els poemes dels tres llibres a Violant, i, sobretot, el poemari Raixa (1989) dedicat a la seva cussa, "l'única companyia vivent de les meves llargues hores de soledat" com ell mateix va escriure; no vull oblidar-me dels seus relats curts, Cendres al vent (1988), inspirats en llegendes i contes de caràcter popular, la majoria referits a les contrades de Puigpunyent i Galilea...

Així i tot, encara no sé com era l'home de carn i os.

Victorià era el ciutadà, el poeta, el funcionari, l'aristòcrata, el conversador... i al mateix temps era el solitari sensible, el meditador introvertit que temia que la Mallorca que ell estimava es perdés per sempre. Com deia abans, un personatge irrepetible i que, se'ns dubtes, enyorarem tots.

